Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 48 (884) * miercuri 28 noiemb. 1962 * 8 pag. 30 bani

Tezele!

1

2

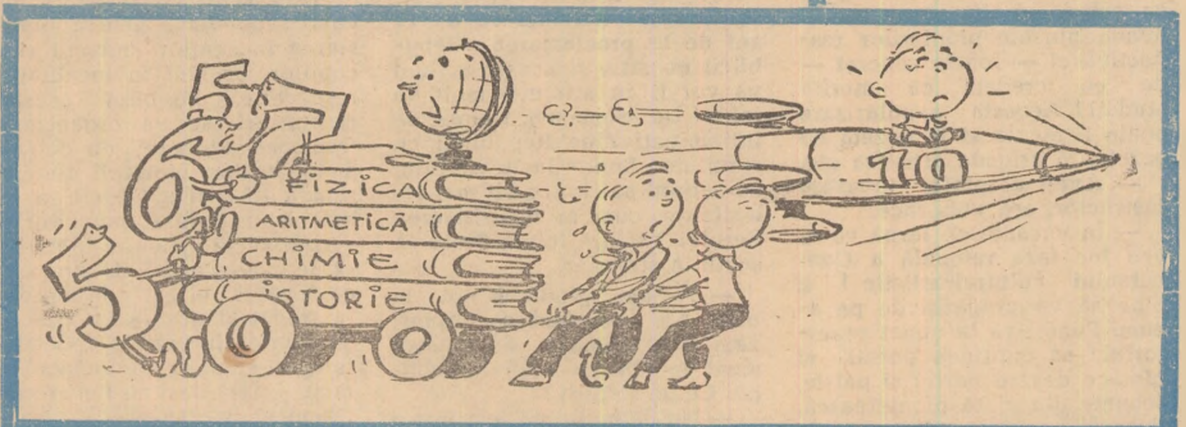
3

I Lucrare scrisă la matematică! Fiecare dintre pionierii clasei a VII-a A de la Școala de 8 ani nr. 183 din București, e dornic să

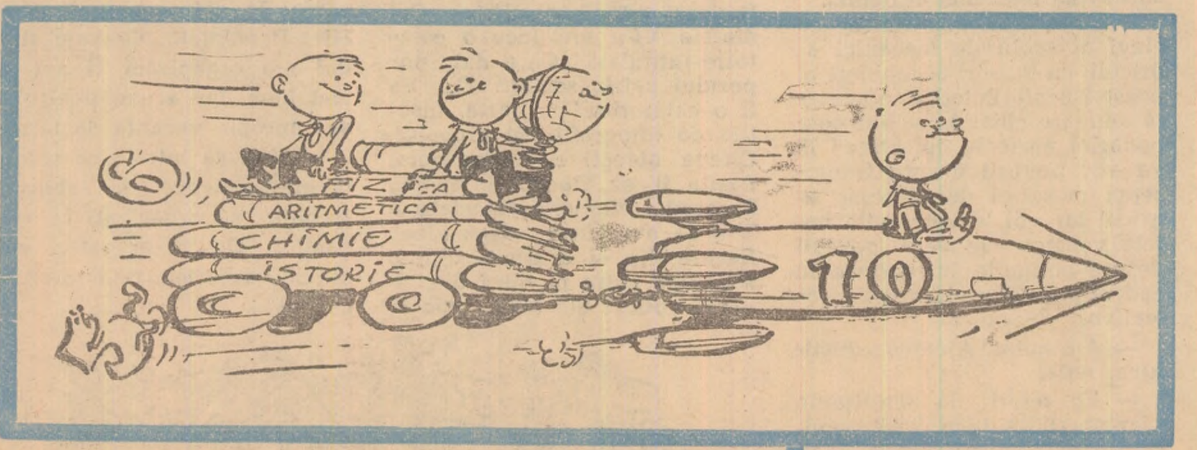
II reușească. Se pare, într-adevar, că mulți pionieri vor face lucrări bune. Tovarășa profesoară constată de pe acum acest lucru.

III Acum, iată și rezultatele. Tovarășa profesoară îl felicită pe Melniciuc Mircea pentru nota obținută!

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Eu și noi...

Astăzi, copii, vom discuta despre două cuvinte: EU și NOI. Orice om cu judecată își dă seama că EU fără NOI nu are nici un sens! Mai mult: persoanele care se folosesc numai de expresii ca **„EU sînt cel mai harnic", „Teza MEA e cea mai grozavă", „MIE îmi revine meritul", „PE MINE să mă lăsați în pace, n-am timp să sap la grădină"** — sînt de-a dreptul antipatice!

În schimb, cît de bine sună astfel de propoziții:

— Băieți, NOI am realizat cîte ceva pînă acum, dar nu e de ajuns. Mai sînt în detașament destule note slabe: RĂSPUNDEM cu toții. Uite, ce-ar fi SĂ TRECEM în programul de activități...

Cel care vorbește așa este Maghiar Gheorghe, președintele unității de la **Școala de 8 ani** din comuna **Sînnicolau,** raionul **Salonta.** Nu se află în fața unei asistențe numeroase, ci stă de vorbă numai cu pionierii din colectivul de conducere al detașamentului 1: Simu Petre, președintele acestui detașament, Porumb Florica și Pop Elena, președinți de grupă. Gheorghiță și-a împărțit astfel timpul, încît azi să poată discuta pe larg cu acest colectiv de conducere despre cum se alcătuiește un caiet de grupă, despre jurnalul detașamentului, despre programul de activități... El nu consideră faptul că a fost ales în activul pionieresc numai drept ceva onorific, ci drept o sarcină de răspundere.

Cum putem însă afirma același lucru despre Kadar Imre sau Balint Petre de la **Școala de 8 ani nr. 1 din Salonta?** Ei sînt președinți de grupă numai cu numele. Petre, mai ales, nici nu știe cînd a fost ales președinte: ba, mai mult, nu cunoaște ce pionieri fac parte din grupa lui. Vă dați seama cum își „conduce" el grupa! Sau președinta de detașament Tulvan Ghizela: vede bine că mai mulți pionieri din detașamentul ei au note slabe, că unii, socotindu-se „oameni mari, în clasa a VII-a" nu-și poartă cravata roșie — și totuși nu ia măsuri, n-o frămîntă situația aceasta! Probabil că judecă astfel: **„EU învăț bine, EU sînt fruntașă".** Dar ce-ar fi să-l înlocuiască pe EU cu NOI?

Să ne întoarcem la Sînnicolau. Iată-ne în mijlocul pionierilor din clasele a VI-a. E un detașament bun, unit. Tema adunării de azi: **despre cravata roșie.** Se spun poezii, răsună cîntece... Dar nu numai atît. Pionierii povestesc cum își cinstesc cravata roșie. Unii sînt lăudați, alții sînt criticați destul de aspru pentru notele lor slabe, pentru lene. E o acțiune bună, eficientă, care ne privește pe NOI toți.

EU și NOI... În ultima vreme, Halbac Valer, dintr-a șaptea, **Școala de 8 ani** din comuna **Tinca,** același raion, s-a ridicat mult la învățătură. Totuși, pe lîngă nota 9 la matematică, sau 9 la agricultură, mai are și un **4** la romînă, un **5** la fizică... „Ai cerut ajutor vreunui coleg, Vale ?". **„Nu, EU pot și singur".** Firește că poate, dar să încerce, totuși... Bineînțeles, să nu procedeze ca Țent Florian, din clasa a V-a, care e **„ajutat"** de Mihuț Marian în felul acesta: Mihuț îi povestește lui Florian lecția la istorie, Florian spune ce a reținut, apoi Marian i-o mai povestește o dată, și așa mai departe. Normal ar fi ca fiecare să învețe separat și apoi să se întîlnească, să discute lucrurile neînțelese.

Curînd, se va încheia trimestrul întîi. Există încă posibilitatea ca rezultatele bune să fie înmulțite, iar cele slabe, îndreptate. Va trebui să faceți un efort comun. Pentru cinstirea cravatei roșii, pentru onoarea detașamentului! Și să folosiți experiența căpătată pînă acum în așa fel, încît, în trimestrul doi, cataloagele să arate ca niște adevărate... panouri de onoare nu numai la „mine" sau la „el" ci la „NOI" și la „VOI" toți!

OVIDIU ZOTTA

DIN VIAŢA PIONIEREASCĂ

Oţelăriilor patriei—cît mai mult fier vechi

■ *În programele de activităţi ale unităţilor de pionieri din oraşul* Turda *colectarea fierului vechi este trecută ca o sarcină permanentă. Pînă acum pionierii au strîns şi predat I.C.M.-ului peste 10 000 kg de fier vechi.*

Unităţi fruntaşe sînt cele de la Şcolile de 8 ani nr. 2,4 şi 5.

■ *Într-o singură zi, pionierii de la* Şcoala de 8 ani nr. 11 din Baia Mare *au strîns peste 2 000 kg de fier vechi.* Detaşamentul nr. 1 a *strîns cel mai mult.*

■ *În curînd, vor lua drumul oţelăriilor şi cele 6 000 kg de fier vechi colectate de pionierii* Şcolii de 8 ani din Petrila. *Pionierii Răuţă Ion, Zisu Valentin, Hegy Zoltan şi Brandaburg Gheorghe au reuşit să strîngă cele mai mari cantităţi.*

■ *La Şcoala de 8 ani din comuna* Aluniş, *raionul* Vedea, *pionierii au predat I.C.M.-ului cantitatea de 1 000 kg de fier vechi. Acţiunea continuă.*

■ *În* „Săptămîna fierului vechi" *organizată de pionierii claselor aVII-a A şi a VII-a B de la* Şcoala de 8 ani *din comuna Ruşavăţ, raionul* Cislău, *pionierii au strîns peste 1 000 kg de fier vechi. Au dat dovadă de hărnicie în muncă pionierii: Dumitru Mariana, Jipa Ion, Tudor Ştefan, Rusu Ion şi alţii.*

■ *„Am fost cu toţii foarte bucuroşi — scrie pionierul Pavel Gheorghe din clasa a VI-a de la* Şcoala de 8 ani *din comuna* Costeşti, *raionul* Titu, *cînd detaşamentul nostru a strîns în curtea şcolii cantitatea de 1 000 kg de fier vechi."*

Dragi pionieri, aşteptam de la voi noi veşti despre colectarea fierului vechi!

Cînd salută pionierul?

Şcolarul care a împlinit vîrsta de 9 ani şi a cerut să fie primit în rîndurile organizaţiei dc pionieri îşi însuşeşte cu agoste conţinutul angajamentului solemn al pionierului, chemarea, răspunsul la chemare şi semnificaţia acestora.

La chemarea „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!" rostită de instructorul de pionieri, pionierul răspunde: „Sînt gata întotdeauna!" executînd salutul. De asemenea, atunci cînd în cadrul ceremonialului pionieresc prezintă rapoartele, preşedinţii de grupă, de detaşament şi de unitate execută şi salutul.

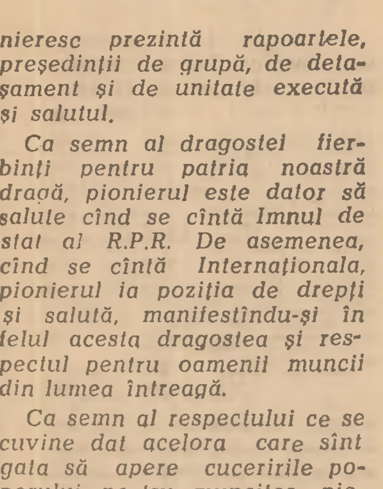
Un răspuns pe săptămînă

Ca semn al dragostei fierbinţi pentru patria noastră dragă, pionierul este dator să salute cînd se cîntă Imnul de stat al R.P.R. De asemenea, cînd se cîntă Internaţionala, pionierul ia poziţia de drepţi şi salută, manifestîndu-şi în felul acesta dragostea şi respectul pentru oamenii muncii din lumea întreagă.

Ca semn al respectului ce se cuvine dat acelora care sînt gata să apere cuceririle poporului nostru muncitor, pionierul este dator să execute salutul pionieresc atunci cînd întîlneşte o coloană militară cu drapelul.

În şcoală şi în afara şcolii, pionierul îl salută pe instructorul de pionieri şi pe ceilalţi pionieri, rostind cuvintele „Salut voios de pionier", indiferent dacă sînt sau nu din aceeaşi şcoală. Salutîndu-se între ei, pionierii îşi arată respectul şi încrederea ce şi-o acordă.

IANCU SACEANU
instructor superior de pionieri,
Şcoala de 8 ani nr. 56,
Bucureşti

Salut voios de pionier!

Oraşul Ploieşti — 11 noiembrie 1962

Spre Hunedoara a fost trimis un tren cu cantitatea de 1 123 de tone de fier vechi, la colectarea căruia o contribuţie importantă au adus-o şi pionierii şi elevii din oraşul Ploieşti. În fotografie — aspect de la plecarea garniturii cu fier vechi.

Foto: MARINICĂ GHEORGHE

Oţelăriilor patriei—cît mai mult fier vechi

Recomandări pentru programele de activităţi pe luna decembrie

— Tovarăşe instructor, dorim ca în luna decembrie să avem o activitate pioniereascâ cît mai interesantă.. Ce ne sfătuiţi?

— Mai întîi să-mi spuneţi la ce v-aţi gîndit voi!

— În primul rînd, vrem să folosim ultimele zile ale trimestrului întîi pentru a-l încheia cu rezultate cît mai bune. Astfel, ne-am gîndit ca în această perioadă grupele de întrajutorare să se ocupe mai ales de recapitulare.

— Foarte bine. Chiar aşa să scrieţi în programul de activităţi. Nu uitaţi însă, mobilizaţi-i pe toţi pionierii şi şcolarii la orele de meditaţie şi consultaţii!

— Aşa vom face. Şi altădată am avut prevăzut acest lucru, dar numai pe hîrtie. Acum, colectivul de conducere va sta de vorbă cu fiecare şi, dacă e nevoie, unora le vom da chiar sarcină să meargă la consultaţii!

— Eşti energic, nu glumă! Ştii, v-aşi mai sugera ceva: cred că e bine să aveţi în unitate un panou al fruntaşilor la învăţătură şi în activitatea pionierească. Aveţi însă grijă ca, sub fotografii, să nu scrieţi numai numele pionierilor respectivi, ci — foarte concret — de ce credeţi că merită lăudaţi! Această popularizare poate fi făcută şi la gazeta de perete, la brigada artistică etc.

— Aveţi dreptate, tovarăşe instructor, aşa vom face.

— În vacanţa de iarnă va avea loc **faza raională a Concursului cultural-artistic!** E bine să vă pregătiţi de pe acum. Puneţi-vă la punct repertoriul: să cuprindă poezii şi cîntece despre partid şi patrie, scenete din viaţa pioniereascâ, dansuri populare dintre cele mai frumoase... Prezentînd aceste spectacole la şcoală sau pe scena căminului cultural, veţi şti de pe acum cît de bine sînteţi pregătiţi.

— Acum, în legătură cu o dorinţă a multor pionieri, mai ales a acelora dintr-a şaptea: să devină mecanici agricoli...

— Organizaţi o întîlnire cu elevi ai şcolii de mecanici agricoli, cu maiştri şi ingineri ai acestor şcoli. Puteţi ţine această adunare chiar la sediul gospodăriei agricole colective! Ei vă vor povesti despre frumuseţea meseriei de mecanic agricol iar voi le veţi arăta notele voastre, le veţi povesti despre acţiunile întreprinse în cadrul gospodăriei agricole colective.

— Am notat. Altceva: duminica, noi...

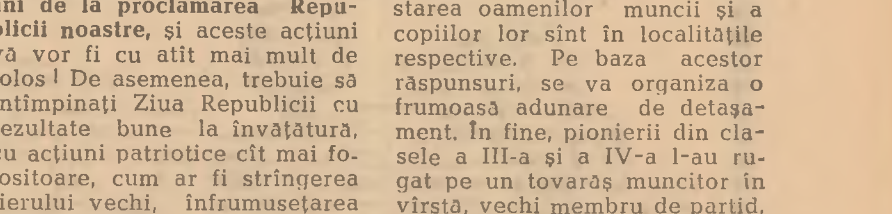
— Te referi la activităţile pionereşti de duminică? Duminica e bine să organizaţi — ca şi pînă acum — acţiuni cultural-sportive, discuţii pe teme ştiinţifice... Nu uitaţi însă vizitele în întreprinderi şi în unităţi agricole socialiste, întîlniri cu activişti de partid şi de stat; **se apropie aniversarea a 15 ani de la proclamarea Republicii noastre,** şi aceste acţiuni vă vor fi cu atît mai mult de folos! De asemenea, trebuie să întîmpinaţi Ziua Republicii cu rezultate bune la învăţătură, cu acţiuni patriotice cît mai folositoare, cum ar fi strîngerea fierului vechi, înfrumuseţarea şcolii, a străzilor..,

— Ne-am gîndit şi noi la asta. Am vrea însă să organizăm şi o adunare de detaşament în cinstea Zilei Republicii. Ce ne sfătuiţi?

— Nu de mult, am fost într-o unitate. Şi aici se alcătuiau programele de activităţi ale detaşamentelor pe luna decembrie. **Cei din clasa a VII-a** şi-au propus o întîlnire cu un tovarăş activist de partid, care să le vorbească despre lupta oamenilor muncii, conduşi de partid, pentru înflorirea patriei socialiste. **Cei dintr-a VI-a** vor face o călătorie intitulată **„Ce a dat poporului patria socialistă".** Va fi o călătorie... pe hartă, însoţită de fotografii şi proiecţii. Cîteva obiective: Hunedoara, Reşiţa, Bicaz, Oneşti, Săvineşti, Borzeşti... **Pionierii din clasa a V-a** au avut următoarea idee: fiecare din ei a trimis cîte o scrisoare către pionieri din diverse colţuri ale ţării, rugîndu-i să scrie ce realizări ale puterii populare pentru bunăstarea oamenilor muncii şi a copiilor lor sînt în localităţile respective. Pe baza acestor răspunsuri, se va organiza o frumoasă adunare de detaşament. În fine, pionierii din clasele a III-a şi a IV-a l-au rugat pe un tovarăş muncitor în vîrstă, vechi membru de partid, să le povestească despre cum a „învăţat" el carte şi meserie în trecut şi despre ce condiţii minunate sînt azi la îndemîna tuturor copiilor de oameni ai muncii. Iată deci că fiecare detaşament va avea, în această lună, o adunare interesantă, educativă şi potrivită — ca formă de desfăşurare — vîrstei pionierilor din clasele respective. Aceasta, desigur, în afara adunării festive pe unitate.

— Tovarăşe instructor, vă mulţumim, ne-aţi dat cîteva idei interesante pentru adunarea de detaşament dedicată Zilei Republicii. Ne vom strădui s-o organizăm şi noi cît mai bine. Iar acum, pentru că se apropie vacanţa de iarnă...

— Vrei să întrebi ce acţiuni cultural-artistice şi sportive trebuie să organizaţi în vacanţă? Despre aceasta, vom sta de vorbă mai pe larg cît de curînd!

Instructorul nostru

Adesea, telefonista de serviciu ne vesteşte:
— „Scînteia pionierului"? Aveţi legătura cu provincia!
Şi urmează un glas energic:
— Alo, redacţia? Aici unitatea de pionieri de la Şcoala medie nr. 2, Craiova. Vorbeşte instructorul superior. Dragi tovarăşi, colectivul de conducere al unităţii noastre...

O dată e vorba despre acţiunea de colectarea fierului vechi. Altădată, despre o adunare reuşită sau despre participarea pionierilor la un concurs. Ni se aduc la cunoştinţă diferite noutăţi, ni se cer lămuriri. L-am cunoscut pe instructorul superior de pionieri Adrian Butoi nu numai telefonic, ci şi personal, în mijlocul pionierilor unităţii sale. Putem spune că toţi îl stimează ca pe un adevărat frate mai mare. Niciodată nu poţi spune: aici e iniţiativa instructorului, iar aici e iniţiativa pionierilor. Copiii învaţă de la instructor, iar instructorul nu întreprinde nimic fără ajutorul lor. El a reuşit să aibă un activ pionieresc foarte bun, pe care se poate baza în orice împrejurare. Este semnificativ că cele mai reuşite acţiuni sînt tocmai acelea care au ca scop educarea pionierilor în spiritul dragostei pentru partid şi pentru patria noastră socialistă, pentru muncă. Nu e întreprindere în oraş pe care pionierii de aici să n-o fi vizitat de mai multe ori. Tot astfel, numeroşi muncitori fruntaşi sînt oaspeţii unităţii, odată a fost invitat chiar tovarăşul Ştefan Tripşa, Erou al Muncii Socialiste. Sînt, de asemenea, apreciate drumeţiile şi excursiile în împrejurimi sau de lungă durată (Bucureşti, Reşiţa, Bicaz) întreprinse de această unitate, sau felul în care e organizată învăţarea de cîntece şi poezii dedicate partidului, patriei socialiste, ca şi, în general, activitatea cultural-artistică. Şi, în toate aceste realizări, există şi meritul instructorului superior. De obicei, e destul de greu să stai de vorbă cu el, pentru că în fiecare clipă apare un pionier care îi spune ceva, îi cere o lămurire, îi aduce noutăţi, îl invită la o adunare, îi solicită sfatul...

SANDU ALEXANDRU

La orele de agricultură

La orele de agricultură elevii clasei noastre au învăţat multe lucruri interesante, pe care le-au folosit atunci cînd au ajutat gospodăriei agricole colective la munca de recoltare. Astfel, alături de părinţii noştri, am recoltat porumbul de pe o tarla de 5 ha, am recoltat 2 500 kg de gogonele şi am scos de pe un hectar o mare cantitate de morcovi.

Însămînţările de toamnă sînt în toi. În repetate rînduri am fost prezenţi la efectuarea însămînţărilor de toamnă iar tovarăşul inginer ne-a explicat condiţiile în care se fac însămînţările de bună calitate şi ce adîncime trebuie să aibă arătura.

La orele practice de agricultură ne-am îmbogăţit cunoştinţele cu multe noţiuni folositoare pentru noi, viitori colectivişti. Astfel am cunoscut diferite soiuri de porumb şi am învăţat să le distingem. Am observat, de asemenea, rezultatele polenizării artificiale la soiul de porumb Aiova. Tovarăşul profesor ne-a arătat cîţiva ştiuleţi pe care se prinsese tăciunele — o periculoasă boală a porumbului — apoi ne-a explicat pe larg ce pagube poate aduce culturilor şi cum se combate.

BĂRĂGIA MARIA
cl. a VI-a,
Şcoala de 8 ani,
comuna Şag,
raionul Timişoara

CONCURSUL CULTURAL-ARTISTIC

Corul detaşamentului 1 de la Şcoala de 8 ani nr. 11 din Bucureşti învaţă un cîntec nou.

Raidul nostru

Cîntec şi veselie

În şcolile din raionul Tîrgovişte răsună cîntecul şi veselia. Să poposim deocamdată aici, în comuna Băleni. Prima întrebare:

— Cum se pregătesc pionierii şi şcolarii pentru concursul cultural-artistic?

— Duminica, la căminul cultural — ne răspunde preşedinta unităţii — pionierii noştri dau cîte o mică serbare. În fiecare duminică — alt detaşament! În felul acesta, îşi îmbogăţesc mereu repertoriul, repetă cîntecele şi poeziile învăţate. Corul şi echipa de dansuri a şcolii au obţinut anul trecut locul doi pe raion. Acum, dansatorii pregătesc o nouă suită: „Hora pionierilor" „Floricica", „Chindia", iar corul învaţă „Înfloreşte, pămînt al bucuriei", „Cîntec pionieresc de excursie" şi „Pionieri, fruntea sus".

La şcoala din comuna Izvoarele există un cor de 200 de pionieri, cor care anul trecut a ocupat primul loc pe raion. Dar concurs nu înseamnă numai fază pe comună, fază pe raion şi aşa mai departe. Concurs cultural-artistic înseamnă o activitate culturală bogată şi permanentă. Acest lucru îl realizează, de altfel, şi pionierii din comuna Brăteşti. De curînd ei au scris un text pentru brigada de agitaţie: „Şcoala, tu ne creşti puternici". Mihai Gica, Bănică Florin, Dincă Florica, Barbu Dumitru şi alţi pionieri şi-au învăţat partea lor, au început repetiţiile.

„Adversarii" nr. 1 sînt pentru ei pionierii din comuna Lucet.

Acum, iată-ne în comuna Văcăreşti. Aici există o echipă bună de păpuşari. În timpul vacanţei ei au prezentat în comuna lor, ca şi în Brăteşti şi Perşinari, piesa „Bursucel învaţă carte" şi altele. Acum pregătesc o nouă piesă. Pionierii Voicu Nicolae, Hamza Aurica, Marin Lucia şi alţi mici păpuşari repetă de zor, confecţionează păpuşi noi. Important e şi faptul că îi învaţă mînuirea păpuşilor şi pe cei mici.

Prin activitatea lor bogată pionierii din raionul Tîrgovişte se pregătesc intens pentru concursul cultural-artistic.

GETA COSTIN

La Şcoala de 8 ani nr. 172 din Capitală echipa de instrumentişti se pregăteşte pentru concursul cultural artistic.

„Oare ce se va clădi pe locul vechii case?" se întrebau pionierii care tocmai ieşiseră de la şcoală şi priveau cum, rînd pe rînd, zidurile unei vechi case se demolau. Unii îşi închipuiau înălţîndu-se peste puţin aici un frumos teatru cu lumini strălucitoare, cu scaune tapisate şi reflectoare puternice. Alţii, o grădină cu copaci tineri, cu flori viu colorate. Cîţiva se şi vedeau parcă oglindindu-se în vitrinele unui magazin bogat, cu fel de fel de raioane, asemenea celor construite de curînd. Toţi însă doreau să dea răspuns aceleiaşi întrebări: „Cum va arăta dragul lor oraş, Piteşti, în viitor?"

★

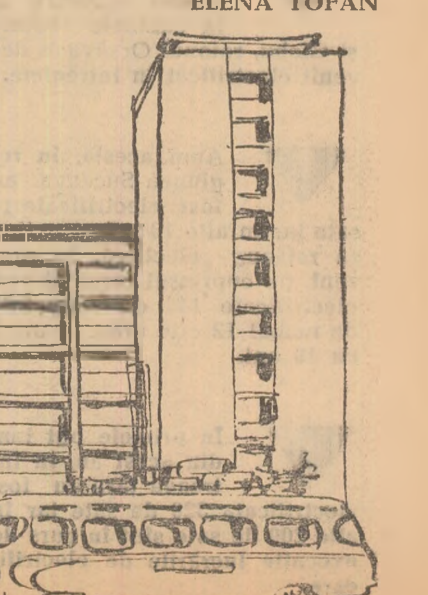
...„Închipuiţi-vă străzi largi, asfaltate, strălucitoare, pe care alunecă maşini de tot felul. Impunătoarele clădiri ale Teatrului şi Palatului Culturii înconjurate de flori îşi aşteaptă oaspeţii. În locul caselor mici — blocuri maiestuoase privesc către cer. Razele mîngîietoare ale soarelui împrumută strălucire lucrurilor pe care cad. Strălucesc casele minunate, străzile largi, curate, parcurile înflorite..."

Copiii ascultă vrăjiţi. Chiar şi visurile lor cele mai îndrăzneţe, pe care şi le făureau în faţa zidurilor ce se demolau, rămăseseră în urmă. Acum, tovarăşul arhitect-şef al oraşului — Gheorghe Pascaru, invitat de copii în mijlocul lor, le spunea lucruri cu adevărat deosebite. Mii de apartamente vor mai fi construite. Şi copiii înţeleg că oamenii care realizează asemenea lucruri mărețe, oamenii muncii conduşi de partid, sînt adevăraţi artişti care construiesc cu propriile lor mîini noua viaţă, frumosul.

De toate acestea îşi dau seama pionierii claselor a VII-a, de la Şcoala de 8 ani nr. 3, ascultîndu-l pe oaspetele lor. Dar pionierii ştiu că şi ei pot fi folositori. „Noi ne-am putea ocupa — spune pioniera Paraschivescu Veronica — de păstrarea curăţeniei străzilor şi blocurilor, de înfrumuseţarea oraşului cu flori şi copaci ornamentali".

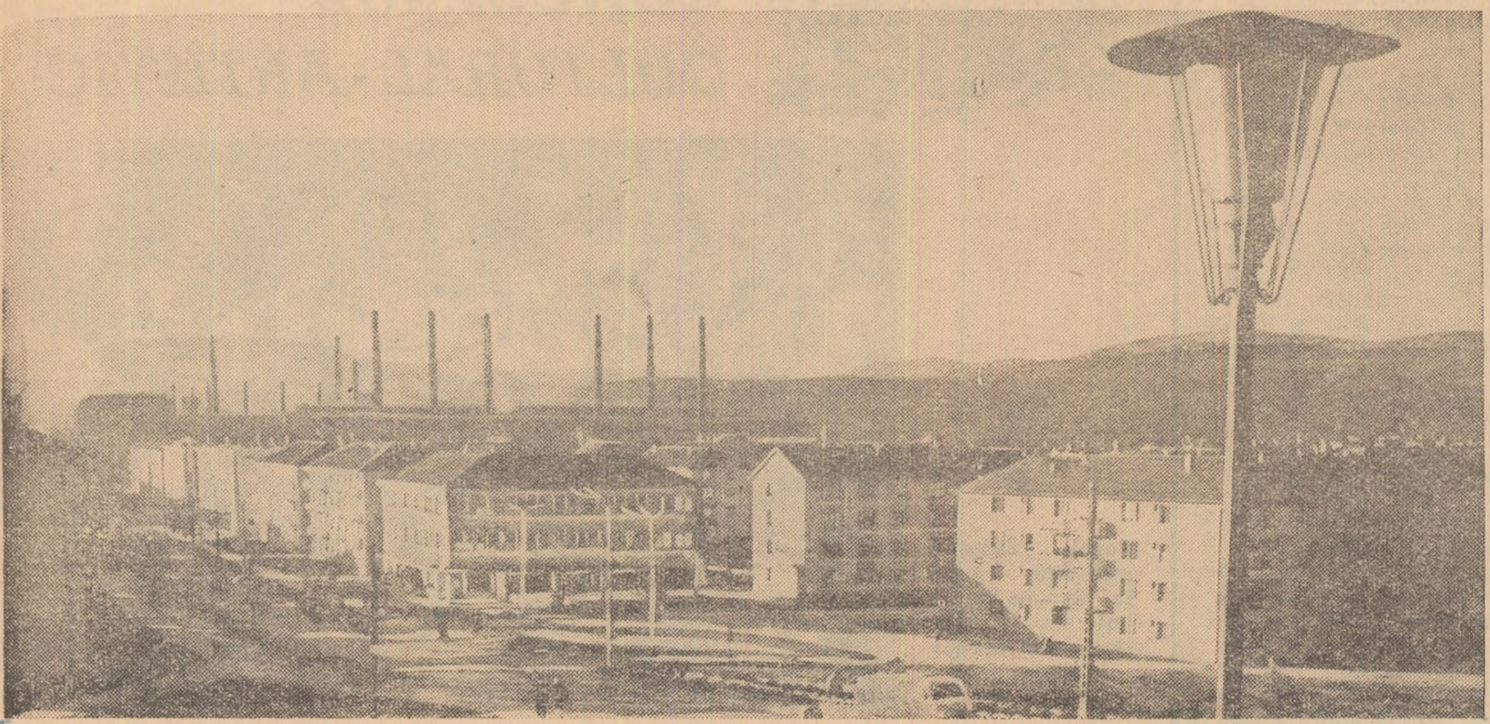
Pionierii s-au strîns în jurul tovarăşului arhitect. Împreună, răsfoiesc, atenţi, filele albumului pregătit cu prilejul acestei adunări. Copiii au adunat acolo imagini ale celor mai frumoase locuri din oraş, fotografii reprezentînd noile construcţii. Iar pe filele rămase încă albe, ei văd parcă şi celelalte construcţii, pentru că de data aceasta cu toţii şi-au dat întîlnire cu viitorul. Un viitor minunat.

ELENA TOFAN

HUNEDOARA

Alături de fabricile, oțelăriile și furnalele „Cetății de foc", se ridică noul oraș muncitoresc, cu blocuri moderne, elegante, cu magazine aprovizionate din belșug.

Reportaj

Din noul peisaj industrial

Hunedoara. Bătrîna „Cetate de foc" a țării întinerește pe zi ce trece. Nenumărate sînt podoabele care-i schimbă înfățișarea. Pe coama dealului dinspre Călan, unde doar cu cîțiva ani în urmă tronau vîntul și ciulinii, se ridică noul oraș muncitoresc, cu blocuri elegante, moderne, cu zeci de magazine, școli, casă de cultură, club și altea alte construcții de interes social-cultural. Iar în cealaltă parte a Hunedoarei, dinspre Teliuc, se profilează din depărtare, pe albastrul senin al cerului, „Cetatea de foc", cu furnalele ei duduind ziua și noaptea, cu uzina cocsochimică, cu noua oțelărie Martin și marele laminor bluming. Dar podoaba cea mai de preț a Hunedoarei socialiste este noul furnal cu o capacitate de 1 000 m.c., cel mai mare din țară, un gigant al industriei noastre socialiste.

Cu doi ani în urmă, la Botaga, un teren viran din incinta Combinatului, unde se depozita zgura, constructorii au început, la chemarea partidului, să pună temelia noului furnal. Au fost zile și nopți de muncă încordată, eroică în care colosul de oțel creștea mereu. Iar în toamna acestui an, în uriașul pîntec al noului furnal, prim-topitorul Simion Jurcă și flăcăii din echipa sa au plămădit prima șarjă de fontă.

O dată cu furnalul au crescut și noii lui stăpîni: furnaliștii. Ne spunea comunistul Ion Vasilescu, inginer-șef la noua secție de furnale, că cea mai mare parte a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor care deservesc noul furnal sînt tineri între 20—30 de ani, că mulți dintre ei, muncind cot la cot cu constructorii pentru ridicarea furnalului, s-au străduit, în același timp, să-și perfecționeze continuu măiestria profesională, pentru a putea face față noilor sarcini profesionale. Și nu sînt puțini aceia care din simpli „auxiliari" cum erau cu ani în urmă, au devenit astăzi ingineri, tehnicieni ori muncitori cu o înaltă calificare, capabili să stăpînească mecanismele și aparatele automate cu care este înzestrat noul furnal. Inginerul Gligor Bodea, maistrul Nicolae Mărculescu, Victor Semen, șeful unei echipe de încărcători, electricienii Dumitru Matache sau Adalbert Schiling — sînt doar cîțiva dintre cei ce făuresc fonta hunedoreană.

...Într-o cămăruță se află instalat postul „B", un panou mare, pe care se aprind și se sting în fiecare clipă cifre, litere, săgeți. Este schema de încărcare a furnalului. La tabloul de comandă e un flăcău tînăr, căruia abia i-a mijit mustața: utemistul Vasile Pop. De aici, de la acest tablou, el dirijează întreaga operațiune de încărcare a furnalului cu minereu. E o muncă foarte importantă, care cere nu numai pasiune, ci și o înaltă calificare și pe care utemistul Vasile Pop o îndeplinește cu toată răspunderea. De la alte posturi de comandă, alți îndrăgostiți de vestita profesiune de furnalist, mai tineri ori mai vîrstnici decît Vasile, dirijează presiunea, supraveghează temperatura, reacțiile chimice care au loc în furnal pînă cînd, din voința oamenilor și din flăcările ce nu se sting niciodată, o nouă șarjă de fontă incandescentă vede lumina zilei.

Furnalul de 1 000 m.c. de la Hunedoara e încă o mărturie grăitoare a ritmului susținut cu care pășim, sub înțeleapta conducere a partidului, pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste.

I. ANDREI

Lampa lui Ilici la sate

De la începutul anului și pînă acum, în regiunea Maramureș au fost construite și puse în exploatare noi linii electrice în lungime de peste 160 de km. Acest fapt a permis legarea la sistemul energetic național a altor trei raioane din regiune și introducerea luminii electrice în multe localități rurale.

În urma extinderii rețelei electrice și în cătunele Petnic și Globu, raionul Orșova a devenit electrificat în întregime.

Anul acesta, în regiunea Suceava au fost electrificate 14 sate iar în alte 19 a fost extinsă rețeaua electrică. În prezent, pe cuprinsul regiunii sînt electrificate 144 de sate, față de numai 12 cîte erau în urmă cu 18 ani.

În primele opt luni din acest an, în întreaga țară au fost electrificate 320 de sate iar în alte 200 de sate sînt în curs de execuție lucrările de electrificare.

Acasă la... MĂDĂLINA

O cameră înaltă, cu lumină abundentă în fereastră.

N-am deschis bine ușa și m-am auzit poftit înăuntru.

— Biine ați veniit! Biine ați veniit!

Ce ciudat! Nu văd nimic. Și glasurile acestea gălăgioase, pe care le aud vorbind în cor, par mai curînd niște voci imprimate pe o placă de patefon învîrtită cam repede de resortul aparatului.

— Să ne cunoaștem! Mădălina mă cheamă! — aud o voce după o draperie roșie. Și pe sîrma care susține draperia, apare o făptură mică, mică cît un știulete de porumb. O păpușă!

— Eu sînt Mădălina. Cum, nu mă cunoști?

— Poate că n-a citit povestirile lui Creangă, intervine, compătimitor, o altă făptură, la fel de mică, cu figură de băiat chipeș. Și luînd loc lîngă cealaltă, bate cu piciorușele în draperie:

— Gheorghiță, Gheorghe mă cheamă! Ce, n-ai citit povestirile?...

— Am citit, încerc să mă scuz: „Capra cu trei iezi", „Acul și barosul..."

Mă uit mirat — alte două păpuși apar după draperie.

— Eu sînt... Moșul.

— Eu sînt... Baba. Gheorghiță e băiatul nostru și ne mîndrim cu el. El a făcut podul de aur!...

— Aaa, sînteți!... Nu termin însă bine vorba, că păpușile dispar!

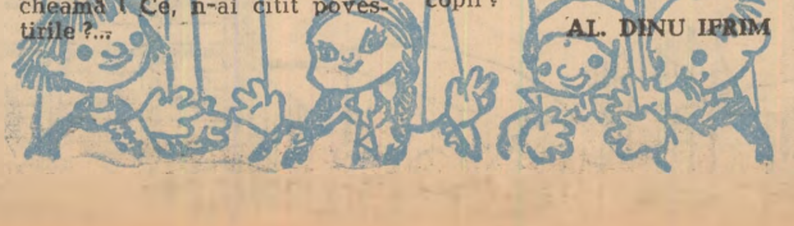
— Ne pregătim, trebuie să intrăm... în scenă. Ne așteaptă copiii, alături, în sala de spectacole! Nu vrem să întîrziem, să le stricăm bucuria. La revedere!...

*

Întîmplarea cu personajele de mai sus s-a petrecut nu de mult la... Teatrul de păpuși de pe lîngă Casa raională de cultură din Giurgiu.

Stau și acum și mă gîndesc: din care povestire de Creangă or fi fost aceste personaje? N-ați vrea să mă ajutați voi, copii?

AL. DINU IFRIM

Aceasta este Mădălina, „vedeta" păpușilor de la Casa raională de Cultură din Giurgiu.

Comunicat

În zilele de 21—23 noiembrie 1962, a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

La plenară au participat membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, miniștrii și șefii unor instituții centrale de stat, primii secretari și secretarii cu problemele economice ai comitetelor regionale de partid, președinții sfaturilor populare regionale, conducerile organizațiilor de masă și alte cadre de partid și de stat cu muncă de răspundere.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Gh. Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președinte al C.S.P., a prezentat proiectul Planului de stat pe anul 1963, îmbunătățit în urma discutării lui de organele locale de partid, ministere și colectivele de muncitori, ingineri și tehnicieni din întreprinderi.

Plenara a aprobat prevederile Planului de stat pe anul 1963 cu îmbunătățirile ce decurg din dezbateri.

La punctul 2 al ordinei de zi, tovarășul Alexandru Bîrlădeanu a prezentat o informare cu privire la dezvoltarea colaborării economice între R. P. Romînă și celelalte țări membre ale C.A.E.R.

La dezbaterea problemelor prezentate plenarei au luat parte numeroși vorbitori.

Plenara C. C. al P. M. R. a ales pe tovarășul Alexandru Bîrlădeanu membru supleant al Biroului Politic al C. C. al P.M.R.

Africa luptătoare

1 decembrie — ziua de luptă pentru eliberarea Africii de sub jugul colonialismului

„Intreaga desfășurare a evoluției istorice ridică în prezent problema lichidării depline și definitive a regimului colonial sub toate formele și manifestările lui. Și nu cîndva, mai tîrziu, ci imediat și necondiționat".

Din „Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale" prezentată la O.N.U. de guvernul Uniunii Sovietice.

„Libertate!", „Jos colonialismul", „O viață mai bună!" — iată lozinci de luptă ale tuturor popoarelor din Africa.

MĂ BUCUR...

Mă bucur din inimă că am prilejul să scriu aceste rînduri în gazeta voastră, a copiilor.

Eu sînt de loc dintr-un sat din nordul Ruandei — stat care și-a cîștigat independența doar cu cîteva luni în urmă.

Amintirea jugului colonial e prea vie în inimă ca să nu pomenesc acum de aceasta. Colonialiștii belgieni au asuprit poporul meu decenii de-a rîndul, au acaparat cele mai fertile pămînturi pe care le-au acoperit prin munca de robi a fraților și părinților mei, a localnicilor cu plantații întinse de cafea sau de bumbac. Pe aceste plantații stăpînite de colonialiști eram siliți să muncim, sub arșița cumplită a soarelui african, din cea mai fragedă copilărie. Foarte puțini copii negri mergeau la școală — în toată țara era o singură școală medie și aceea, de fapt, pentru copiii belgienilor.

Bumbacul, cafeaua, bananele, aurul, cositorul și alte bogății erau cărate în Belgia. Numai jale au adus colonialiștii în colibele noastre sărace. Pentru neplata grelelor biruri pe care trebuia să le dea fiecare sat, „vinovații" erau bătuți cu biciul. Populația, nemaiputînd îndura asuprirea, s-a ridicat adesea la luptă, înarmată doar cu arcuri și bîte. Acestei năzuinți spre libertate a poporului, colonialiștii îi răspundeau cu gloanțe. Dar lupta pentru libertate a poporului meu și a tuturor popoarelor de pe continentul african, n-a putut fi înfrîntă!

Eu mă aflu de puțin timp în Romînia — mă număr printre studenții africani care învață la București — dar am deprins bine romînește. Am aflat lucruri frumoase despre voi și mă bucur cînd vă văd trecînd fericiți, cu servietele subsuoară, la școală. Ce fericiți sînteți voi! Aveți tot ce vă trebuie, porțile tuturor școlilor vă sînt deschise!

Vă doresc din toată inima, dragi copii, mult succes la învățătură!

KALISA EMILE
student la Facultatea de Filologie din București

STRĂVECHEA AFRICĂ

Străvechea Africă
în vuietul veacului
S-a trezit...
Oameni, fiți tari!
Sub palmieri, la răscruce de drumuri,
In temnițe, în barăcile muncitorilor
Strig fiecărui om:
Omului sărac al pămîntului meu:
Tu esti regele uzinelor!
Tu ești regele ogoarelor!
Tu ești poporul —
deci, tu ești stăpînul!

BERNARD DADIER
poet african din Coasta de Fildeș

Invățătorul din Kissidugu

... La Kissidugu (capitala provinciei cu același nume din Guineea, țară devenită independentă — n.n.) am vrut să aflu cine este învățătorul cu scrisul atît de frumos, care notase pe tablă, în colț, numărul înscrișilor și al prezenților. L-am găsit a doua zi în aceeași clasă, caligrafiind cu migală pentru micii lui școlari.

Keita Sidiki Abubakar, învățătorul, n-a așteptat întrebarea mea ca să-mi spună că, într-adevăr, încăperea este mică dar că dorința de a învăța este atît de mare încît numărul celor ce ar dori să vină la școală depășește capacitatea claselor.

— Și cînd mă gîndesc — spuse el — că eram numai cîțiva care știam, pînă anii trecuți, să scriem și să citim! Este adevărat, eu am făcut școala normală, dar n-au vrut în ruptul capului să mă lase să vin să-i învăț carte pe ai mei, cei din Kissidugu. Mai ales că se aflase că m-am alăturat celor ce luptau pentru eliberarea pămîntului african.

Nu apucam să mă așez într-un loc, că mă și mutau. Dar poate a fost mai bine așa. În cîte locuri n-am scris cuvîntul: „Libertate!" Așa îmi începeam prima lecție și, deși micuții mei școlari nu cunoșteau literele, înțelegeau sensul cuvîntului.

S-a întors la tablă. A luat creta și a scris, mare, cu litere uriașe aproape, cuvîntul exprimînd idealurile pentru care luptase.

Și școlarii cei de-o șchioapă, cu ochii mari ca de veveriță, cu părul creț și des, l-au repetat în cor: „Li-ber-ta-te!"

— Nu vor trebui să-l uite niciodată! — a adăugat Keita Sidiki Abubakar. Ce greu a fost drumul părinților lor pînă să-l poată rosti fără teamă!

TUDOR VORNICU

Angola a fost cotropită de Portugalia în secolul al XIX-lea. În ultimii ani, poporul Angolei s-a ridicat cu și mai multă tărie la luptă cu arma în mînă pentru a cuceri libertatea patriei sale. Sprijiniți însă de cercurile reacționare americane, imperialiștii portughezi au dezlănțuit o cruntă teroare împotriva luptătorilor pentru independența Angolei.

În fotografie: *Mercenari portughezi maltratînd un băștinaș luptător pentru eliberarea Angolei de sub dominația colonialistă.*

Cifre și fapte

● Stăpînirea „barbarilor civilizați" — cum sînt numiți pe drept cuvînt colonialiștii — a costat Africa 100 000 000 DE VIEȚI OMENEȘTI!

● În colonia portugheză Angola există numai UN MEDIC LA 26 000 DE LOCUITORI. Din 5 copii rămîne în viață unul singur. 99 LA SUTĂ DIN POPULAȚIA ANGOLEI ESTE NEȘTIUTOARE DE CARTE.

● Două treimi din suprafața agricolă a protectoratului englez Bechuanaland aparțin administrației coloniale, colonialiștilor europeni și unor companii miniere cum sînt „British South-Africa" sau „Tati". BĂȘTINAȘII DIN BECHUANALAND SÎNT LIPSIȚI DE DREPTURI ȘI SÎNT SILIȚI SĂ TRĂIASCĂ ÎN REZERVAȚII SPECIALE.

● 300 000 DE LOCUITORI DIN ZANZIBAR (adică a zecea parte din populație) SÎNT BOLNAVI DE TUBERCULOZĂ.

VĂ PREZENTĂM:

Fabrica de tricotaje pentru copii „Ion Fonaghi" din Timișoara

Un copil întoarce gulerul puloverului pe care l-a cumpărat și inscripția de pe carton îl informează că obiectul, care de azi înainte va fi al său, a fost confecționat de **Fabrica de tricotaje „Ion Fonaghi"** din Timișoara. Cine l-o fi lucrat? Cum anume l-au croit? Cîte mașini și, mai ales, cîți oameni au contribuit la apariția lui în magazin?

Dar voi, voi care mergeți cu mamele voastre în magazine și vă cumpărați obiectele de care aveți nevoie și care vă plac, v-ați întrebat vreodată cine muncește pentru voi? Și cum anume?

Pentru cei care și-au pus asemenea întrebări, vom face azi o vizită la Fabrica de tricotaje pentru copii „Ion Fonaghi" din Timișoara. Deschidem o ușă și pătrundem într-o sală mare, spațioasă, cu lumini fluorescente. Pe jos, linoleum verde-pal, odihnitor și pretutindeni ritmul susținut, egal, al mașinilor de tricotat.

În mașinile noi, moderne, se introduc „ghemele" uriașe cu fire de bumbac sau fire sintetice de polinitrin-acrilice (obținute prin prelucrarea gazului metan). Și ele, ca orice meșter ce-și cunoaște bine meseria, încep să tricoteze. Și tricotează așa mii, zeci de mii de metri de material, care folosește apoi în celelalte secții ale fabricii la croit, ajustat și finisat. Și pentru că nici bumbacul și nici firele sintetice nu se mulțumesc doar să fie tricotate, își încep drumul lor așa cum vă spuneam, nu tocmai lung, prin fabrică, pînă ajung la magazine, apoi la voi, cei care le purtați.

Vreți să le însoțim și noi? Poftiți, pe aici, vă rog! Iată secția de croit. După ce au fost tricotate și vopsite, materialele vin aici, în secția de croit, de unde bucăți întregi sînt introduse într-o mașină cu un cuțit puternic și croite după tipare diferite.

Mai clar: pe bucățile mari de tricotaje se aplică tiparele obiectelor ce urmează să fie croite. Se șpanuiesc — adică se pun una peste alta — mai multe bucăți tricotate cu tiparul respectiv deasupra și o mașină foarte dibace, taie dintr-o dată 100 de bucăți. La o masă alăturată se adună bucată cu bucată părțile componente — mîneci, pantaloni, bluze, buzunare, gulerașe — ale unui obiect. La o altă masă, în continuarea acesteia, se fac pachete de cîte 10 bucăți de obiecte, conținînd toate părțile care alcătuiesc, să zicem, un trening. De aici, obiectele adunate în părțile care le compun, trec într-o altă secție — secția confecții. Aceasta este o sală enormă în care se află, una după alta, zeci de mașini de cusut. „Și cos toate?" vă veți întreba. Da, dar fiecare coase altceva continuînd operația făcută la mașina dinainte. Așadar, o mașină coase toate bucățile de care v-am vorbit, pînă obținem un obiect. Mai departe, altă mașină coase nasturii, mai încolo — alta face cusături ornamentale pe gulerașele rochițelor, alta face dantele, alta face butoniere, alta aplică desene — floricele, iepurași, rățuște pe șorțulețele voastre. Miinile harnice ale muncitoarelor strunesc și supun mașinile în lucrul ce-l au de făcut.

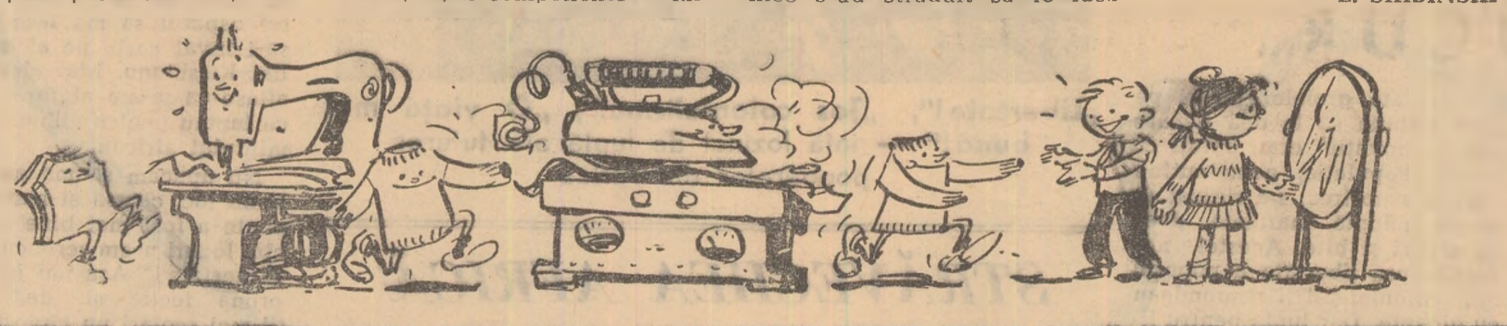
În secția de ajustat și finisat se fac ultimele operații. Se pun șnururile la pantalonași, la botoșei, la solare. Apoi, obiectele gata confecționate se calcă frumos, se pun etichetele cu numele fiecărui obiect în parte și mărimea lui. Aceasta fiind ultima operație la care sînt supuse, obiectele — care au fost cîndva milioane de metri de bumbac și fire sintetice — iau drumul magazinelor din toată țara. Acolo le întîlniți voi și pentru că vă plac, le cumpărați, le purtați, le... uzați și nici măcar n-ați știut cîte mîini harnice s-au străduit să le facă frumoase, pentru ca vouă să vă placă și să le purtați cu drag!

Dar acum știți, nu-i așa?... Și-o să le purtați cu mai mult drag și atenție!

E. SKIBINSKI

Un aspect de la expoziția organizată în incinta Fabricii de tricotaje pentru copii „Ion Fonaghi" din Timișoara.

Cine le dezleagă?

Drumul melcului

Un melc, vrînd să iasă din fundul unui puț adînc de 10 metri, urcă în fiecare zi cîte 2 metri, iar în fiecare noapte coboară 1 metru. Cît timp îi trebuie melcului pentru a-și atinge scopul?

Cîți bani am în fiecare buzunar

Dacă adun banii pe care îi am în buzunarul drept cu cei din cel stîng al hainei mele, constat că posed 67 de lei. Dacă aș dubla suma din buzunarul stîng cu banii luați din celălalt buzunar, încă mi-ar mai rămîne în buzunarul drept cu 3 lei mai mult decît în cel stîng. Cîți bani am în fiecare buzunar?

Viteza trenului

Ieșind din punctul meteorologic de la vîrful Omul, doi turiști discută:

— Ce viteză a vîntului au indicat azi măsurătorile?

— 7 metri pe secundă.

În clipa aceea, privind prin binoclu, unul dintre ei observă un tren trecînd pe Valea Prahovei. Arătîndu-i-l și celuilalt, îi spune:

— Pot să-ți calculez viteza trenului care trece. Aproximativ 25 de km pe oră!

— Poți să-mi spui și 40 de km pe oră, că tot nu te pot controla.

— Ba da! Privește bine! Nu vezi nimic?

— Cel mult că fumul locomotivei este perfect vertical!

— Mulțumesc că-mi dai dreptate!...

De ce i-a dat dreptate?

★

Trimiteți redacției dezlegările voastre. Numele celor care au dat soluțiile juste vor fi publicate.

SFATURI PENTRU MICII NATURALIȘTI

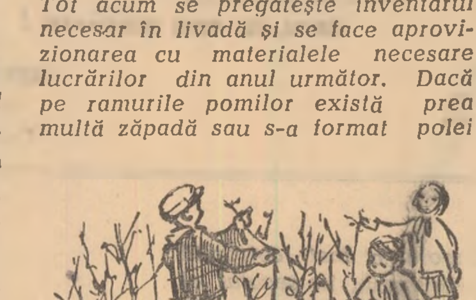
In luna DECEMBRIE pe lotul experimental, în sere și răsadnițe

Chiar și acum, în luna decembrie, micii naturaliști n-au isprăvit lucrările. Pepiniera de pomi, livada, plantațiile de vii, grădina de legume și flori, serele și răsadnițele îi așteaptă cu alte lucrări; unele începute și neterminate în luna noiembrie, altele care trebuie începute și terminate acum.

Iată ce vor avea ei de făcut în pepiniera de pomi: lucrările începute și neterminate în luna noiembrie se vor continua acum. Pentru altoirile cu ramură detașată (altoirea în despicătură, sub coajă, în copulație, în triangulație etc.), care se vor efectua în primăvară, trebuie recoltați și puși la stratificare lăstarii sau ramurile altoi. Ca să existe o ordine desăvîrșită în pepinieră, încă de pe acum trebuie procurate și întocmite registrele de pepinieră.

În livada de pomi se continuă lucrările de prevenire a atacului rozătoarelor, folosindu-se aceleași mijloace care au fost indicate în luna noiembrie. Pentru fertilizarea terenului din livadă se vor procura și transporta în continuare îngrășămintele organice (bălegarul de grajd). Tot acum se pregătește inventarul necesar în livadă și se face aprovizionarea cu materialele necesare lucrărilor din anul următor. Dacă pe ramurile pomilor există prea multă zăpadă sau s-a format polei prea mult și gheață, se vor lua măsuri de scuturare a acestora pentru a împiedica ruperea lor și deformarea coroanei pomilor.

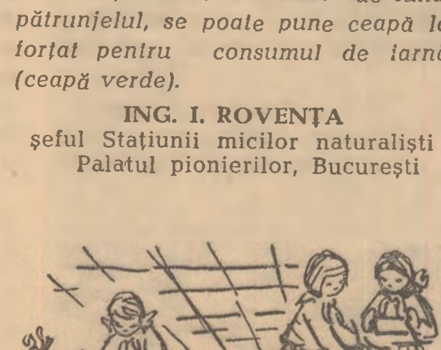
În plantațiile de vii mai vechi, acolo unde permite timpul, se vor face lucrări de redesfundare a solului dintre rîndurile de viță de vie, adică se va săpa la adîncime de două casmale (40—50 cm).

În grădina de legume și flori se iau măsuri pentru procurarea și administrarea bălegarului de grajd. Tot acum se repară sau se procură utilajul pentru grădină, substanțele chimice și celelalte materiale necesare în anul următor.

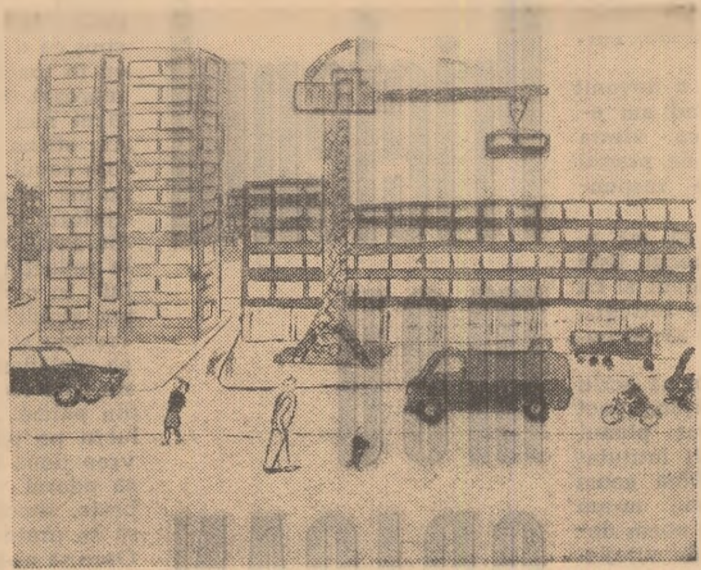
În sere și răsadnițe activitatea este în toi. Pămîntul pentru sere și răsadnițe se pregătește cu grijă și se depozitează sub șoproane pentru a-l avea la îndemînă. Acum se însămînțează în lădițe, în sere, foarte multe specii de flori cum ar fi ghețișoara, umbra iepurelui și altele. Tot acum se pot face butași la speciile floricole care se înmulțesc prin butași, cum sînt mușcatele, plantele folosite la mozaicuri etc.

Culturile de tomate pentru toamnă-iarnă trebuie îngrijite cu atenție în sere pentru că acum încep să ne răsplătească din plin cu fructele lor coapte. În răsadnițe se pot semăna spanacul, ridichile de lună, pătrunjelul, se poate pune ceapă la forțat pentru consumul de iarnă (ceapă verde).

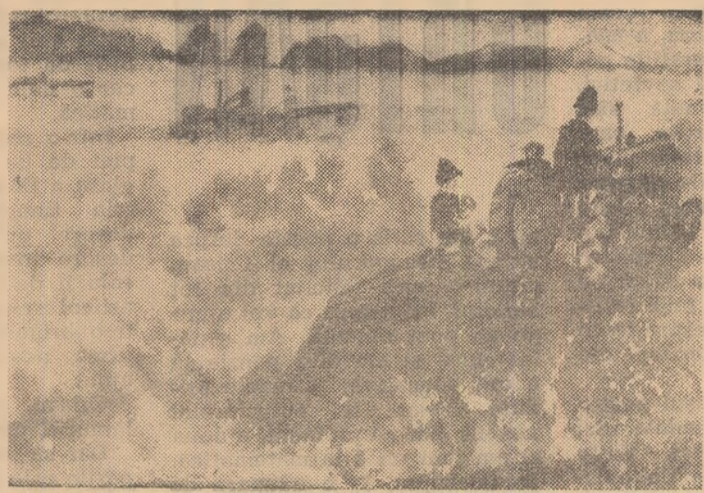
ING. I. ROVENȚA
șeful Stațiunii micilor naturaliști
Palatul pionierilor, București

CONCURSUL NOSTRU DE CORESPONDENȚE ȘI DESENE
ÎN CINSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

„NOI CONSTRUCȚII ÎN ORAȘ" desen executat de Fried Zoltan, **clasa a VII-a, Școala de 8 ani nr. 1,** Baia Mare.

„LA ARAT PE OGOARELE COLECTIVEI" desen executat de Duiculescu Cristian, **clasa a VI-a, Școala de 8 ani nr. 11,** București.

Am văzut „Cetatea de foc"

Sînt prea mic și nu am cunoscut viața grea din trecut. Dar am aflat despre ea din cele povestite de părinții și bunicii mei.

Astăzi însă, sub conducerea partidului nostru drag, viața e tot mai înfloritoare, orașele și satele patriei noastre devin tot mai frumoase.

Nu de mult, am avut ocazia să vizitez orașul Reșița — Cetatea de foc.

Eu locuiesc în satul Șopotul Vechi și nu am putut să-mi închipui că se pot construi locuințe fără cărămidă, aceasta fiind înlocuită cu prefabricate, care montate una peste alta și sudate bine formează etaje întregi. Am văzut acest lucru în noul cartier al Reșiței, unde munca omului pe șantier este înlocuită în mare parte cu mașina. Construcții noi sînt multe în oraș; Magazinul Universal, grupul școlar unde învață peste 1 500 de elevi și multe, multe blocuri. În cele cîteva zile am avut ocazia să văd entuziasmul tinerilor care ies cu toții la muncă patriotică de înfrumusețare a orașului, la plantarea de pomi. Văzînd toate acestea mi-am zis: oare cînd voi fi și eu în rînd cu ei? Răspunsul a venit singur; peste cîțiva ani!

BĂDESCU IOSIF, cl. a III-a
com. Gîrbovăț, raionul Bozovici, reg. Banat

La crescătoria de păsări

E dimineață. Ceata de copii gălăgioși a intrat pe poarta crescătoriei de păsări a gospodăriei agricole colective din comună.

Zîmbind, tovarășa Elena spuse: „Mi-au sosit ajutoarele!" și ne arătă ce avem de făcut:

— Voi, fetelor, veți pregăti hrana pentru pui și veți aduna ouăle din cuibare. Apoi, veți uda și veți mătura prin crescătorie. Băieții vor aduce apă pentru udat și apoi vor umple vasele pentru pui.

Bucuroși, am început munca. Ca niște adevărate gospodine, pionierele Popa Maria, Simion Mihaela, Vasile Steliana și altele au început să pregătească în vase mari hrana păsărilor. Alte fete au adunat ouăle. Nici o oră n-a durat și au apărut cu coșurile pline cu ouă proaspete, unul și unul. Cu măturatul a mers și mai repede. Cînd totul a fost gata, am dat de mîncare puilor iar băieții le-au pus apă proaspătă.

După cîteva ore am plecat spre casă hotărîți să venim mai des să ajutăm tovarășelor crescătoare.

VASILE ANGHEL
cl. a VII-a B,
Școala de 8 ani-Calomfirești,
raionul Alexandria

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

O victorie meritată: R.P.R. — Spania 3—1

Bravo, băieți!

Încă cu cîteva ceasuri înainte de a începe întîlnirea, zeci de mii de oameni și-au ocupat locurile în tribunele stadionului „23 August". De la început, echipa noastră dovedește că e hotărîtă să cîștige — joacă extrem de rapid, cu schimburi de locuri derutante.

Chiar în minutul 2, echipa romînă obține un corner. Apărarea spaniolă respinge balonul în centrul terenului, apoi mingea ajunge la Constantin. Acesta îi pasează lui Ghergheli, balonul ajunge la Pîrcălab — care face o cursă spectaculoasă — și trage în fața porții lui Vicente; Tătaru reia și introduce balonul în poartă. 1—0 pentru echipa R.P.R.!

După numai șase minute, balonul ajunge iar la Pîrcălab, care la rîndul său combină cu Ghergheli și ultimul trimite lui Manolache. Acesta trage puternic și mingea se oprește în poartă. Tribunele se ridică în picioare, entuziasmate, salutînd cel de al doilea gol și jocul ofensiv al echipei noastre. Chiar în prima repriză scorul ar fi putut fi mult mai mare dacă înaintarea noastră n-ar fi ratat ocazii clare de a înscrie.

În repriza a doua, echipa noastră, părînd ostenită după eforturile depuse în prima parte a jocului, încetinește ritmul. Spaniolii, sesizînd acest lucru, încearcă să modifice scorul. Adeseori, Gento și Veloso, jucători extrem de rapizi, practicînd un joc tehnic, pătrund în dispozitivul nostru de apărare. În minutul 61, însă, Popa execută o lovitură de la circa 40 de metri de poarta lui Vicente. Balonul ajunge la Constantin care il introduce cu capul în poartă: 3—0.

În minutul 66, Veloso primește balonul din centrul terenului, dribleaza întreaga noastră apărare și înscrie. Meciul se sfîrșește cu scorul de 3—1 pentru echipa R.P.R. Victoria aceasta se datorește perseverenței, dorinței de a invinge a jucătorilor noștri.

Departe de a fi descurajată de înfrîngerea de la Madrid, echipa noastră a practicat un joc ofensiv, cu pase precise, întrebuințîndu-și toate cunoștințele tehnice.

Iată formațiile care au jucat:

SPANIA: *Vicente — Rivilla, Rodri, Calleja — Paquito, Glaria — Collar, Amancio, Veloso, Guillot, Gento*

R.P.R.: *Voinescu — Popa, Nunweiller III, Ivan — Emil Petru, Koszka — Pîrcălab, Constantin, Manolache, Ghergheli, Tătaru.*

Cea mai tînără asociație sportivă din țară

Cu cîteva zile în urmă, în cadrul unei frumoase festivități, a fost înființată **ASOCIAȚIA SPORTIVĂ „PALATUL PIONIERILOR"**. La ședința de constituire au participat peste 450 de pionieri și pioniere care activează în cercurile sportive ale palatului.

Asociația sportivă „Palatul pionierilor" pleacă la drum cu 14 secții pe ramuri de sport. Fiecare dintre ele are de pe acum o activitate destul de bogată, fapt care ne face să ne așteptăm la surprize plăcute.

Urăm tinerei asociații sportive să obțină cele mai frumoase rezultate în sport, să ridice cît mai mulți atleți valoroși, care să reprezinte cu cinste culorile patriei dincolo de hotare.

Primele concursuri, primele recorduri!

Zilele trecute au avut loc primele concursuri la atletism pentru stabilirea recordurilor Asociației sportive „Palatul pionierilor". La această competiție au participat peste 150 de pionieri și școlari din Capitală. S-au clasat pe primele trei locuri următorii:

60 m PLAT, fete și băieți (născuți în 1948—1950):

Iacobovici Magda (Școala de 8 ani nr. 150) **9,2 sec.; Takaci Irina** (Școala medie nr. 36) **9,5 sec.; Scarlat Aneta** (Școala de 8 ani nr. 80) **9,7 sec.; Stompf Tudor** (Școala de 8 ani nr. 150) **8,0 sec.; Bălan Dumitru** (Școala profesională Electromagnetica) **8,5 sec.; Zaman Alexandru** (Școala de 8 ani nr. 150) **8,5 sec.**

80 m PLAT băieți (născuți în 1946—1947):

Rîmniceanu Andrei (Școala medie nr. 1) **10,8 sec.; Bold Titel** (Școala pedagogică nr. 1) **11,0 sec.; Sandu Lucian** (Școala medie nr. 32) **11,2 sec.**

LUNGIME fete și băieți (născuți în 1948—1950):

Iacobovici Magda (Școala de 8 ani nr. 150) **4,10 m; Popescu Gabriela** (Școala medie nr. 36) **3,79 m; Robescu Florica** (Școala medie nr. 36) **3,73 m; Zaman Alexandru** (Școala de 8 ani nr. 150) **5,00 m; Stompf Tudor** (Școala de 8 ani nr. 150) **4,81 m; Bălan Dumitru** (Școala profesională Electromagnetica) **4,55 m** și alții.

NICOLAE BULGARU

Care-i răspunsul?

La Școala medie nr. 2 din Iași pionierii au condiții foarte bune pentru practicarea sportului. El au o bază sportivă (formată din pistă de alergări, două terenuri de baschet, unul de handbal, un teren de volei), de asemenea, sala de sport a școlii este foarte bine utilată, iar în magazia de material sportiv găsești tot ce trebuie. Acesta este un lucru firesc întrucît școala are program special de educație fizică. Deci, un motiv serios ca activitatea sportivă să fie îndrăgită de elevi. Cu toate acestea în programul de activitate al unității, activitatea sportivă nu-și găsește locul potrivit.

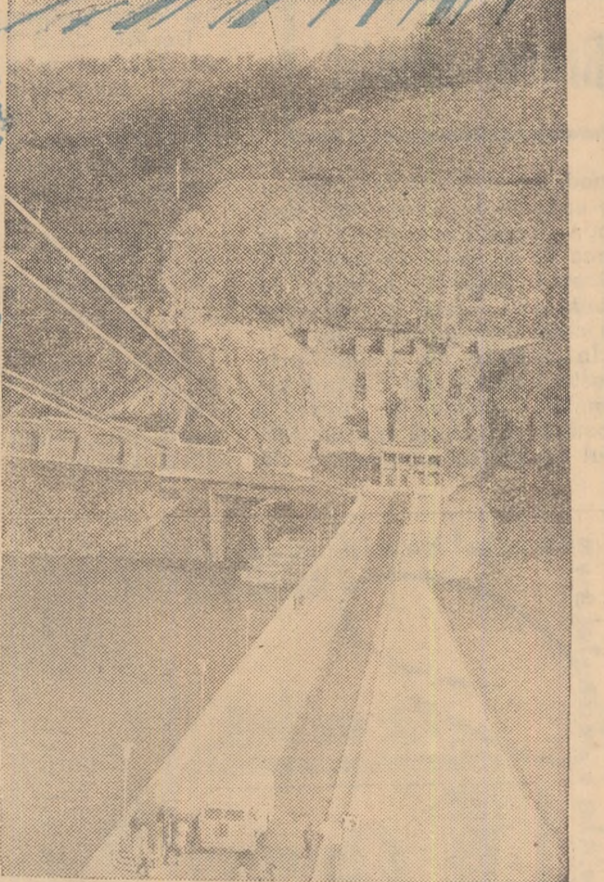
Ce răspuns ne poate da la această întrebare colectivul de conducere al unității, ținînd seama că au atîtea condiții bune pentru practicarea sportului?

RADU BOGDAN

Lenin

Azi soarele în lume îl asemăn
Cu Lenin, el e parcă frate geamăn
Și altă-asemănare nu se poate.
Cu soarele pe Lenin îl măsor
Că numai el se-nalță peste toate,
Asemeni frunții lui, nemuritor.

Hidrocentrala

Treziți au fost din somnul lor de piatră
Semeții munți cu piepturi dantelate.
Partidul a-nsemnat pe-această vatră
Să-i înălțăm luminii o cetate.

Și Bistrița cu-al apelor șuvoi
Nestăvilit de cremeni și granit
Ca un balaur mînuit de noi
A spumegat și-n loc s-a zvîrcolit.

Dar azi, cînd oamenii i-au dat nou sens
Cu fulgere țîșnește din tunel.
Iar lacu-n munte ca un ochi imens
Privește cerul limpede ca el.

NICOLAE BULGARU

Prietenul meu CRIȘAN

Stau cu Crișan în aceeași bancă. Sîntem pionieri, elevi în clasa a VII-a. Amîndoi dorim să primim, curînd-curînd, carnetul de utemist.

Dorința aceasta a devenit mai puternică de cînd am ajuns la concluzia că vîrsta noastră se apropie de pragul unor noi și serioase răspunderi.

Crișan a început să mă atragă încă de anul trecut. Este un băiat foarte inteligent și cu el pot să discut ore întregi... Cîte nu se pricepe el să-mi povestească!

Mie însă îmi place să scriu versuri. Vreau să ajung poet mare, deja am făcut planul unui volum de poezii intitulat **„Flori de august"**. Pînă acum am scris 30 de poezii; m-am gîndit să compun un poem dedicat unei fapte de vitejie. Ideea mea l-a încîntat și pe Crișan. El visează mereu să facă o faptă de eroism. Acasă la el, pe masa de lucru, a așezat cu dragoste fotografiile celor patru cosmonauți sovietici. În biblioteca-i personală sînt rînduite cu grijă cărțile care l-au cucerit pentru totdeauna: „Zoia și Șura", operele complete ale lui Arkadii Gaidar, „Vara fierbinte" de Victor Tulbure, o carte mai recentă — „Copii eroi"... Tot aici are un dosar cu articole decupate din publicațiile în care s-a scris despre fapte de eroism ale pionierilor din țara noastră.

Într-adevăr, în orașul nostru nu se anunță deocamdată nici un prilej de acest fel. Viața decurge cît se poate de obișnuit. Se construiesc mereu case noi, răsar noi parcuri și peluze cu flori, școala are săli noi de clasă, iar la școală totul se petrece normal: acțiuni pionierești interesante, concursurile tradiționale și, desigur, la ordinea zilei — învățătura și disciplina.

Fiindcă veni vorba, eu sînt disciplinat. Nimeni nu mi-a imputat contrariul. Se spune și că par puțin visător; arăt cum s-ar spune ca un poet veritabil. Numai că în capul meu literatura nu se împacă nicidecum cu matematica. Crișan mi-a zis: „Vezi, mai învață și tu la matematică" (el, fără doar și poate, învață excelent la toate materiile), dar i-am explicat că literatura e ceva cu totul aparte, că n-are nimic comun cu matematica. Se pare însă că nu l-am convins.

La începutul anului școlar, am făcut o vizită la uzina de lîngă școală. Aici am văzut lucruri impresionante, mașini moderne și oameni foarte pricepuți și prietenoși cu noi. Tot aici am cunoscut un erou al muncii socialiste. Crișan l-a urmărit cu admirație, aproape tot timpul a stat lîngă el. La întoarcere, mi-a spus că și el vrea să se facă strungar. Că, într-adevăr, eroismul poate fi arătat nu numai în fapte deosebite, ieșite din comun, ci și în munca de zi cu zi. La rîndul meu, am scris o poezie despre munca strungarului și Crișan, citind-o, m-a felicitat din tot sufletul. Mi-a spus că voi ajunge un poet renumit. Am căpătat curaj și am citit poezia la o oră educativă. Laudele primite m-ar fi entuziasmat nespus, dar ca un făcut, a doua zi am luat un 4 la matematică. Pe deasupra, la o adunare de detașament, tovarășa instructoare mi-a adresat sever cîteva cuvinte care m-au pus pe gînduri: „Ce fel de utemist vrei să devii dacă înveți după preferințe? Trebuie să fii exemplu la învățătură!" A fost criticat și Crișan, pentru că mi-e prieten și n-a luat atitudine și nici n-a încercat să mă ajute. Drept care, Crișan mi-a spus supărat: „Vezi că ai pățit-o? Și dacă nu ți-aș fi atras atenția... Acum am ieșit și eu prost".

Au trecut zilele... Am hotărît să mă abțin — drept pedeapsă — să mai scriu vreun vers, pînă ce nu izbutesc la recapitulare să rezolv toate problemele. Și n-am fost în stare; cu chiu — cu vai, am rezolvat numai una. Eram dezamăgit, atît de dezamăgit încît am hotărît — tot drept pedeapsă — să-mi dedic o poezie satirică. Am scris-o dintr-un condei, am intitulat-o **„Autocritică"** și am trimis-o la „Scînteia pionierului" specificînd (pentru a-mi aplica pedeapsa pînă la capăt) că eu sînt, de fapt, eroul poeziei.

Și iată că am avut parte de-o surpriză. Poezia trimisă a apărut în gazetă. Dar n-a apărut și cu dedicația pe care o făcusem. Așa că, se putea înțelege că n-aș fi chiar eu eroul, aceasta mai ales pentru restul cititorilor. Crișan însă, se supărase foc. Chiar în aceeași zi, apăruse la gazeta de perete o caricatură în care el era prezentat ca un „automulțumit", căruia nu-i pasă de notele mele la matematică. „Mi-ai spus că o să înveți, ce vină am eu în toată istoria asta?" mi-a reproșat. Eu însă nu i-am mai făcut nici un fel de asigurări. Am strîns din buze și am întors capul. „Dacă pînă la urmă nu mă descurc singur, o să cer ajutorul altui coleg" m-am gîndit. Primisem și o scrisoare de la redacția „Scînteia pionierului" în care eram încurajat să mă străduiesc, să mă îndrept. Trebuie să știți însă, cînd vrei să reclădești ceva, să îndrepți, nu-i de loc simplu, cît ai bate din palme. Am constatat acest lucru pe pielea mea. Deși, de vreo două săptămîni am ajuns să adorm cu matematica în brațe, succesele dorite întîrzie să se arate și sufăr cumplit. Oare să n-am minte de loc pentru cifre? Acum aș fi în stare să-i spun lui Crișan — spre dezaprobarea lui — că pentru mine a fi erou, înseamnă mai întîi de toate să răspund măcar o dată ca lumea la matematică.

Într-o recreație, ne-am apropiat de un grup de elevi din clasa a IX-a care citeau „Scînteia tineretului" și discutau despre un articol. Era vorba despre tovarășul strungar căruia îi dedicasem o poezie. În articol scria că el trecuse într-o brigadă care rămăsese în urmă, pentru a o ridica, a o ajuta.

Crișan, emoționat, i-a cerut lămuriri unui băiat din grup.

Dar să mă întorc la preocupările cele mai urgente: tezele.

Timpul trece vertiginos. I-am spus lui Crișan: „Să știi, dacă fac o teză bună, sînt fericit". De data aceasta mi-a răspuns pe un ton categoric (nu ca în alte dăți, cu gîndul în altă parte). „Trebuie să reușești, o să reușești!" Credeți-mă, i-am mulțumit în gînd, măcar pentru încrederea arătată.

După-masă, Crișan a venit la mine pe neanunțate. L-am avertizat: „Nu mă duc nicăieri, învăț. Pentru matematică mi-am rezervat două ore".

„Păi eu am venit la tine tot pentru lecții, ce crezi? M-am gîndit să repetăm împreună. Tu cum ai rezolvat problema de mîine?"

Deunăzi, l-am întrebat anume pe Crișan (se vede că aveam poftă să-l necăjesc), ce l-a făcut să vină să învețe cu mine, la matematică îndeosebi? A dat din mînă ca și cum nu era nimic de neînțeles, „Mi-era și mie, și ție mai ușor" mi-a zis, dar s-a înroșit și a întors capul în altă parte.

Astăzi am obținut prima victorie: 8 la matematică. Crișan, izbucnise mai fericit și decît mine, eu care eram, pur și simplu, în culmea fericirii. Am plecat împreună de la școală. El îmi vorbea avîntat, era vesel. Eu mai mult tăceam însă, mă uitam la el cu coada ochiului. Îmi părea rău: căci îmi aminteam de întrebarea aceea pe care i-o pusesem deunăzi... N-a fost de loc potrivit din partea mea, să-i mai pun, acum, la sfîrșit, o asemenea întrebare.

M. DIACONU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii